

KULTTUURI

Pirkko Kotirinta

NÄKÖKULMA

pirkko.kotirinta@hs.fi Kirjoittaja on kulttuurioston toimistussihteeri.

Elokuva Nicosta on kuvaus yksinäisyydestä

Tanskalainen näyttelijä Trine Dyrholm on ottanut melkoisen riskin hyväksyessään pääosan elokuvassa *Nico*, 1988. Susanna Nicchiarellin ohjaama elokuva kertoo saksalaissyntyisen Christa Päffgenin eli Nicon soolourasta ja varsinkin hänen viimeisestä vuodestaan.

Nicon loppuelämää varjosi huumeriippuvuus. Levyjä syntyi harvakseltaan, mutta häntä seurasi uskollinen fanijoukko, samoin The Velvet Undergroundin ajoilta periytyvä kulttimaine, josta Nico halusi pyristellä irti ja tulla otetuksi omana itsenään. Se oli vaikeaa, varsinkin julkisuuden osalta, näyttää elokuvakin.

Kuulun The Velvet Underground -yhtyeen esikoisalbumin *The Velvet Underground & Nico* maine seurasi soolouraa kuin raskas laahus. Nico lauloi tuon Andy Warholin banaanikannestakin tunnetun levyn muutamalla raidalla Lou Reedin rinnalla.

PÄFFGENIN OMA MUSIIKKI on omaperäistä synkkäsävyistä, goottihenkistä rockia, jonka syvällä uivia tekstejä inspiroivat brittirunoilijat, mikä tuodaan Nicchiarellin elokuvassakin esiin. Nico ehti levyttää ennen kuolemaansa vuonna 1988 seitsemän studioalbumia. Ensimmäinen oli *Chelsea Girl* (1967), viimeiseksi jäi *Camera Obscura* (1985). Laulutyyli suosii pitkää linjaa, ja siitä tulee yhtäkkiä mieleen Björk.

Nico, 1988 -elokuvassa laulaja-lauluntekijä raahaa mukanaan suurta kelanauhuria, jolla äänittää niin kuumavesiboilerin pulinaa kuin meren kohinaa koettaen vangita tietyn lapsena Berliinissä kuulemansa sodan äänen.

Kuulokkeet korvillaan Christa on omassa maailmassaan, kuin todellisuutta paossa. Yksin.

Laulusuudet itse laulavan, bänditaustaa omaavan Trine Dyrholmin (s. 1972) roolityö on vaikuttava. Hän ei näytä malliaikojen (Nico toimi myös mallina, ensin Pariisissa, sitten New Yorkissa) Nicolta, vaan naiselta, jonka suusta lause "En ollut onnellinen, kun

olin kaunis" kuulostaa uskottavalta. Nico oli enemmän persoonallinen tulkitsija kuin suuri laulaja, samoin on Dyrholmin laita.

Mutta kun nämä naiset avaavat suunsa, on tosi kyseessä.

ON MAHTAVAA, että tämä elokuva on tehty. Naismuusikoiden henkilökuva ei todellakaan ole ruuhkaksi asti.

Elokuva kiertyy paljon myös Nicon pojan Arin (s. 1962) ympärille. Nico hylkäsi näyttelijä Alain Delonin kanssa saamansa pojan, mutta katui ja onnistui luomaan kontaktin myöhemmin. (Delon ei myöntänyt isyyttä, mutta pojan kasvattivat Delonin vanhemmat.)

Susanna Nicchiarellin ohjaama elokuva Nicosta on kuvaus yksinäisyydestä.

le. Nico hylkää näyttelijä Alain Delonin kanssa saamansa pojan, mutta katui ja onnistui luomaan kontaktin myöhemmin. (Delon ei myöntänyt isyyttä, mutta pojan kasvattivat Delonin vanhemmat.)

Sattumoisin Dyrholmin toinen suuri tuore rooli Astrid Lindgrenin lapsen sijaisäitinä Marie Stevensinä elokuvassa *Unga Astrid* käsittelee myös lapsesta luopumista.

► Nico, 1988 on Rakkautta & Anarkiaa -festivaalin ohjelmistoa, esitykset 21.9. Orionissa (klo 21) ja 24. ja 29.9. Andorrassa.

Trine Dyrholm tekee hienon roolin Nicon. Hänen poikaansa Aria näyttää Sandor Funtek.

ITA 11